

Kereső Szó

a rákosmenti evangélikusok értesítője

XIII. évfolyam 28. szám

Erős vár a mi Istenünk!

A. D. 2008. május

Kósa László

PÁRTFOGÓD A SZENTLÉLEK.

Jézus így szólt: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek”. Jn 14, 26.

A húsvét ünnepe utáni 50. napon, - ebben az évben május 11-én és 12-én – vasárnap és hétfőn tyén világ Pünkösöd Szentlélek eljövö- egyház

ünnep elnevezése Pentekosztész, származik. Ez az az aratási hálaadó ünnephez később hegynél történ- emlékezés: itt Istentől a törvényekkel.

Pünkösöd különös lélek. Mivel az láthatatlan, gondolkodásunk foghatatlan, az Jézus több nevet

közelebb hozni hozzánk. Többek között az Istentől kapott Lelet Pártfogónak nevezi. A Pártfogó, aki megtanít mindenre. Aki felidézi az elfelejtett, elhalványult- üzenetet.

ünnepli a keresz- ünnepét, a telét és ezzel az megszületését. Az a görög „ötvenedik” szóból ünnep a zsidóknál ünnep volt. Az kapcsolódott a Sinai tekre való kapta Mózes kőtáblákat, rajta a

ajándéka a Szent- Isten Lelke személye emberi számára szinte fel- érthetőség kedvéért használva próbálja

Hatalmas titokról beszél a tanítványaitól búcsúzós Jézus, amikor a Szentlélek eljvetelét ígéri. Titok, ahogyan és amikor egy láthatatlan hatalom különleges módon beleszól az életünkbe.

Pártfogó! A szó nem ismeretlen előttünk. Olyan világban élünk, ahol hozzászoktunk, hogy segítséget kérjünk ügyeink intézéséhez nálunk nagyobb összeköttetéssel vagy hatalommal bíró személytől.

Jézus azt ígéri: a mindennek fölött álló hatalmas Isten, Szentlélek, mint pártfogó áll mellettünk, mögöttünk. Tanúskodik, harcol értünk, véd minket.

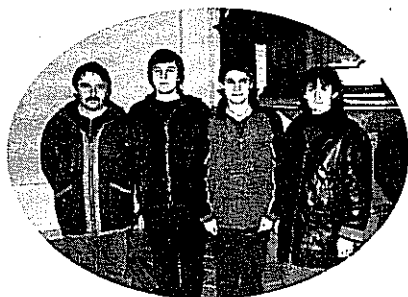
Életünk fontos eleme a tanulás. Nem mindegy hol, kitől és mennyit sajátítunk el. A Pártfogó tanít. Mindenre. Elsősorban a keresztyén életre. Arra, amit saját erőből elsajátítani nem vagyunk képesek. Ez a Szentlélek területe. Megtanít szeretni az Istent, becsülni az embertársat. Életutunkon nincs olyan terület, ahol ne lenne a Pártfogónak néhány fontos szava, utasítása. Ezeknek megtartásával könnyebben birkózunk meg az élet különböző problémáival.

Mennyi mindent felejtünk az idő múlásával. Pedig ugyan csak jól jönne néha egy-két korábban hallott jó tanács. Jézus ígéri: eszetekbe juttatja a korábban tanultakat. Azt munkálja, hogy a hirdetett ige, az olvasott, tanulmányozott isteni üzenet újra elevenné váljon. Vannak pillanatok, amikor az ember úgy érzi, saját tudása, mások tanácsa már nem sokat ér. Egyszer csak megelevenednek régen olvasott, megtanult mondatok. Dolgok rendeződnek, mert Isten Szentlelkének munkája nyomán megszületik a megoldás.

Mivel a Pártfogó ma is munkálkodik, engedje meg a kedves olvasó, hogy pünkösd szellemében Isten Szentlelkének pártfogásába ajánljam.

GYÜLEKEZETÜNK MEGVÁLASZTOTT PARÓCHUS LEKÉSZE: NAGYNÉ SZEKER ÉVA

A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség 2008. március 30-i közgyűlésén megválasztotta kilencedik paróchus lelkészét Nagyné Szeker Éva személyében. A gyülekezet lelkésze Kósa László, felügyelője dr. Léránt István több éve kereste a 2008-ban szolgálatba álló új lelkész személyét. 2007-ben Lelkészválasztást Előkészítő Bizottság is alakult gyülekezetünkben. A gyülekezet elöljárói, a bizottság példamutató egyetértésben, kitartásban kereste Budapest legnagyobb evangélikus közössége leendő lelképásztorát. Nem volt egyszerű feladat felkutatni a megfelelő jelölteket. 2007-ben a felügyelő felkérésére Nagyné Szeker Éva szolgálatra jelentkezett írásban a gyülekezeti elnökségnél. Vendégszolgálat, kirándulás a jelölt szolgálati helyein, meghallgatás, kérdőíves közvélemény-kutatás előzte meg a hosszadalmas választási folyamatot, melynek végén a gyülekezeti közgyűlés Nagyné Szeker Évát választotta meg lelkésznek. Az új paróchusról és a családjáról készült fénykép, valamint Nagyné Szeker Éva önéletrajza közreadásával is kérjük a gyülekezet minden tagját, hogy imádságos szeretettel fogadja az új paróchus lelkészt. A lelkészlakás felújítására, a költözésre várhatóan nyáron kerül sor. Nagyné Szeker Éva beiktatása augusztus végén, szeptember elején várható.

Nagy András, Nagy Ádám, Nagy Gergely és Nagyné Szeker Éva

munkás dolgozott a szeretetotthonban. (Házasságkötésünket szülővárosomban id. Zászkaliczky Pál áldotta meg.) Az előző szolgálati helyünkön is szociális munkát végeztem, a Fogyatékosok Gondozóházában Dunaujvárosban. Jelenleg a keszthelyi Helikon Kastély-múzeum könyvtárának dolgozója illetve a gyülekezet hivatali munkáinak számítógépes ügyintézője. Két középiskolás fiúnk van: Ádám 18 éves, ő itt helyben (Keszthelyen) tanul. Szívesen sportol, szaxofonozik és intenzíven néptáncol. A kisebbik, - Gergely - 17 éves, ő az esztergomi Ferences Gimnáziumba jár. Érdeklődése az irodalom és az idegen nyelvek iránt mutatkozik.

A teológiai tanulmányaim befejeztével a Kisapostag-Dunaföldvár Társgyülekezetekbe kerültem. A két anyaggyülekezet és szórványai gondozása mellett fő feladatul a Dunaujvárosi Gyülekezet megszervezését kaptam. Öt évet töltöttem e körzetben, mely idő alatt úgy megerősödött a dunaujvárosi közösség, hogy templomépítésbe kezdhetett, anyaggyülekezetté szerveződött. 1990-ben kerültünk a Keszthely-Tapolca-Sümege-Hévíz körzetbe, ahol a gyülekezeti szolgálatok mellett örömmre szolgált, a gyenediási Kapemaum szeretetotthonban végzett munka is. A gyülekezeti élet alapját képező istentiszteleti alkalmak, bibliaköri munka mellett hangsúlyos feladatommak tekintem a gyülekezet peremén élők folyamatos látogatását és az intenzív hitoktatási munkát. A városok kulturális és szociális életébe szervesen integrálni tudtuk gyülekezeteinket különböző zenei és irodalmi programokkal, a helyi médiákban való megjelenéssel, rendszeres segélyakciók lebonyolításával, a városokban működő szeretetintézményekben és szociális alapítványokban való tevékenységemmel. Mindenütt jól működő kapcsolatot építettünk ki más felekezeti testvéreinkkel. Több mint egy évtizede tagja vagyok az Ökumenikus Tanács Női Bizottságának. Az előző Zsinat munkájában, mint jegyző vettem részt. Az egyházmegyében nyári kántorképző táborokat szerveztem, gyülekezeteink ifjúsága számára kézműves foglalkozásokat és táborokat a felnőttek részére hazai és külföldi kirándulásokat szerveztünk. Jelenleg, felsőfokú képzés megszerzése céljából – harmadéves hallgatóként - tanulmányokat folytatok a Pázmány Péter Katolikus Egyetem szociális menedzser szakán.

Az elmúlt években megtörtént a tapolcai, sümegi és a keszthelyi templom teljes felújítása, a keszthelyi gyülekezeti ház és lelkészlakás építése, valamint új templomot, orgonát építettünk Hévízen. Örömmel tapasztalhatom, hogy a gyülekezeti élet külső, rendezett és hívogató kereteinek megteremtése még inkább lehetővé teszi a körzet evangélikusainak lelki gyarapodását, a közösség megújulását, és az evangéliumi küldetésünk hiteles továbbadását.

Cegléden nevelkedtem munkás családban. Édesanyám a helyi ökumenikus kórus alapító tagja, a gyülekezet presbitere, pénztárosa így kora gyermekkoromtól természetes volt a keresztyén nevelés, a gyülekezeti életben való folyamatos részvétel. A kántori oklevél megszerzése és kántori szolgálatom értelték ki bennem a lelkesítő pályára való elhívásom felismerését. Teológus éveim alatt folyamatosan kántorizáltam pesti gyülekezetekben, valamint egyházunk hűvösvölgyi szeretetotthonában rendszeresen gondozói szolgálatot vállaltam. Ezek az évek alapozták meg az intézményes szociális munka iránti szeretetemet. Férjemmel is itt ismerkedtem meg, aki mint szociális

Visszatekintve a több mint két évtizedes szolgálatomra, én is egyre intenzívebben élem meg a 84. Zsoltár hitvallását: „Boldog az , akinek ereje te vagy Istenem, akinek a szívében a te útjaid vannak.

Reviczky Gyula

PÜNKÖSD

Reviczky Gyula (1855-1889) magyar költő, író. A főnemes Reviczky család sarjaként, házasságon és örökségen kívüli gyermekként született. Hogy megéljen, tanítónak szegődött úri családokhoz, később Budapesten újságírói állást kapott. Fordítással is foglalkozott, Baudelaire-t ő fordította le először magyarra. Tagja volt a Pestői Társaságnak. Tüdőbajban, hosszadalmas betegség után halt meg. A magyar szimbolizmus, a modern irodalom korai előfutára volt, jelentőségét halála után ismerték fel. PüNKÖSD-ről írt költeménye soha nem volt tán ennyire idő-szerű.

Piros püNKÖSD öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.

Piros püNKÖSD, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,

Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros püNKÖSD, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

Pintér Károly

„Ha megmaradtok józanul a hitben, a szeretetben és a szent életben...”
(1Tim 2,7)

Az ATV-én vasárnaponként egyenes élő adásban láthatjuk a Hit Gyülekezetének az istentiszteletét, a „Vidám vasárnapot”. A „Hetek” c. közéleti hetilapjukat óriásplakátok hirdetik. Nagyobb városainkban pedig sorra építik az imaházait. A 40 ezres lélekszámukkal magukat az ország negyedik legnagyobb egyházának tartják.

Kik ők és mit tanítanak? 1979-ben alakulnak meg, de az állam hivatalosan csak 10 év múlva, 1989-ben ismeri el őket. A Hit Gyülekezet a nemzetközi püNKÖSDi-kariz-

matikus mozgalomhoz tartozó egyház – vallják magukról. Ez az amerikai eredetű, immár száz esztendő – sokféle irányzatot magába foglaló – mozgalom abban egysé-

ges, hogy a megtérést és az újjászületést követően, a hitre jutott embernek be kell merítenie (ez a vízkereszttség), de törekednie kell a Lélek-kereszttségére is. (Ha gyermekkorában megkeresztelték valakit, az nem számít kereszttségnek, mert csak „aki hisz és megkeresztelkedik üdvözül” – idézik az evangéliumból. A kisgyermek pedig nem tudja, hogy mi a hit!)

A Szentlélek-keresztységét – amire a hívő embernek törekednie kell – nevezik „kenet”-nek és a Szentlélekkel való „betöltekezésnek” is. Abból lehet tudni, hogy az illető elnyerte ezt a „kenetet”, hogy a nyelve „elfordul”. Amikor imádkozik, akkor ismeretlen és érthetetlen nyelven dicsőíti az Istent.

Ez a karizmatikus mozgalom nem egységes. Sokféle irányzata van. Vannak, amelyek a történelmi egyházak keretein belül működnek, s vannak, amelyek külön egyházakat, gyülekezeteket hoznak létre. A Hit Gyülekezete tanításában ahhoz a karizmatikus irányzathoz tartozik, amelyik **sajátosan értelmezi a hitet**. Nem véletlen, hogy a Hit Gyülekezete már a nevében is jelzi ezt a sajátosságot. Amerikában ennek az irányzatnak a képviselője Kenneth E. Hagin, Koreában pedig Paul Yonggi Cho.

Mi ennek a hitfelfogásnak a lényegé?: *„Két dolog fontos tehát az Isten szerinti hittel kapcsolatosan: az első, hogy az ember higgyen a szívében; a második, hogy higyjen a saját szavaiban is. Nem elég valamit csak a szívben hinni. Ahhoz, hogy Isten működjön, munkálkodjon, hinned kell a saját szavaidban is. Ez a hit kizárólagos törvénye. Mind a kettőben hinned kell. A szónak az ajkaidról kell elhangoznia; ez hatalmat, erőt ad a betegség, a démonok és a körülményeid felett.”* (Hagin)

Ez azt jelenti, hogy a kéréseink meghallgatását nem csak a szívünkben kell kételkedés nélkül, teljes bizonyossággal hinned, de ki is kell mondanunk a kéréseinket, mégpedig hangosan. Szóhasználatukban ez az úgynevezett „megvallás”. S ezt is teljes bizonyossággal, kételkedés nélkül tegyük, mert a kimondott szónak teremtő ereje van!

Egy példával szemléltetném, hogy ez a hit mit is jelent a gyakorlatban. Paul Yonggi Cho elképzelt felkeresi egy nő, és segítséget kér tőle. Szeretne férjhez menni. Ezért már tíz éve imádkozik Istenhez, de imádságaira nem kap választ. Cho megkérdezi a hölgytől: *„Milyen férjet keres?”* – *„Óh, hát azt Istennek kell tudnia! Isten mindent tud.”* – feleli a hölgy. *„Itt van a tévedése. Isten sohasem cselekszik egymagában, hanem mindig csak önön keresztül.”* És Cho egy papírra leírta a nővel, hogy milyen férjet képzelt el magának, majd kéri, hogy hunyja be a szemét és képzelje el a férfit. *„Így hát letérdelt, én pedig ráhelyeztem a kezeimet. »Ó, Isten, most már látja a férjét, én is látom őt. Te már ismered az ő férjét, és most megrendeljük őt Jézus Krisztus nevében.«*” (Kiemelés PK) Ezután azt kéri a hölgytől, hogy erre a papírra feljegyzett jellemvonásokat minden reggel és este **hangosan olvassa fel** (megvallás!). A hölgy egy év múlva bemutatja Chonak a férjét, aki pontosan megfelel a leírtaknak.

Az „imameghallgatás” ellenére is úgy gondolom – a bibliaolvasók előtt nem kell bizonyítanom –, hogy ennek az úgynevezett „megrendelésnek” semmi köze az imádsághoz. Miért? Mert kérő imádság nem nélkülözheti az alázatot, amely így fogalmaz: *„de legyen meg a Te akaratod”*. E nélkül a mondat és alapállás nélkül a megvallás nem más, mint **mágia, varázslás**.

E mögött a hitértelmezés mögött az úgynevezett pozitív gondolkodás lélektana áll. Ez a gondolkodás jogosult a pszichológiában, a pedagógiában, de a hívő ember Istennel való kapcsolatában elfogadhatatlan. (Ennek a pszichológiának a kereszténységgel való ötvözését leginkább Peale: *A pozitív gondolkodás hatalma* c. könyvében ismerhetjük meg. De Murphy: *Tudatalattid csodálatos hatalma* vagy Jose Silva: *Agykontrollja* is ezt építi be a rendszerébe.)

Paul Yonggi Cho ezt egyértelművé is teszi az egyik könyvében: *„Ha a gondolkodásokat átváltoztatjátok negatívról pozitívrá, második lépés gyanánt késztesseitek magatokat arra, hogy folytonosan csodákban gondolkodjatok.”*

Ez a csoda-centrikusság és siker-orientált-ság jellemzi a karizmatikusokat, de különösen is a hit-mozgalomhoz tartozókat. Isten meg akar téged gyógyítani! Isten sikeressé és gazdaggá akar tennil – tanítják ezekben a közösségekben. A betegség, a szegénység nem Istentől van! Magyarországon elsősorban a Hit Gyülekezete, a Krisztus Szeretete Egyház és Paul Yonggi Cho missziója vallja ezeket a teológiai elveket és tanításokat.

Az elmúlt 27 évben sok igaz és igaztalan bírálórt érte a Hit Gyülekezetét. Ennek a kritikának a legtöbbször hiteletük extrém jelenségei volt az oka. Hogy például a 80-as években miként gyakorolták istentiszteletükön a megvallást, azt egy kazettára felvett istentiszteletükből való rövid részlettel szeretném illusztrálni.

A vezető lelkész felszólítja a gyülekezetet: „Áld meg a fejedet! Jézus nevében áld meg a fejedet! (A jelenlévők feltehetően kezüket a fejükre teszik, és együtt mondják a lelkész után a szöveget.) *Megáldalak fejem! Légy áldott! Légy egészséges! Légy ép! Légy tisztá! Légy okos! Légy bölcs! ... Hallelujah! Amen! Hatalom van a beszédekben! Amit kimondotok magatokra, az pozitív módon is működik. Ha negatív dolgokat mondasz ki a testedre, azt mondd, hogy csúnya vagyok, akkor a mondatótl még csúnyább leszel... A szavak mondatok teremtenek. Az önmagunkra is hat, másokra is hat. Jó véleményel legyetek magatokról. Csinos ember vagyok! Szimpatikus ember vagyok! Mondjad! Hallelujah! Mondjad Döncil! (Szól oda az egyik gyülekezeti tagnak.) Oké! Hallelujah! Szép ember vagyok! Mondjátok!... „ Hosszan idézhetném az istentiszteletnek ezt a „megvallását”. Ez a triviális stílus és gyakorlat, meghökkentette és zavarba hozta azokat, akik őszinte érdeklődéssel figyelték ennek az új keresztény közösségnek a megjelenését és kibontakozását.*

Vagy itt van a 90-es évek gyakorlata, amikor a gyülekezet elnyerte az úgynevezett „torontói áldást”. Annak voltunk tanúi, hogy amikor „kijáradt a Szentlélek”, akkor voltak, akik az istentiszteleten futkosni kezdtek,

mintha sportpályán lennének, mások nevetőgörcsbe rándulva fetrengeni kezdtek a földön, egyesek pedig állati hangokat hallattak.

Ebben az időben elegyedtem szóba a vónaton egy *hítes* fiatalemberrel. Szóba hoztam neki ezeket a furaságokat, amikkel nem tudok mit kezdeni. Felcsattant: „*Hogy merészeli Ön, a Szentlélek szuverenitását korlátok közé szorítani?! Mi nem írhatjuk elő a Léleknek, hogy miként dicsőítse Jézus Krisztust!*” – „*Gondolja barátom – kérdeztem a fiatalembertől –, hogy a Szentlélek kukorékolva akarja Jézust dicsőíteni? Feltételezi, hogy a Szentlélek állattá akarja degradálni az embert, ahelyett, hogy fel-emelné emberi méltóságára?*” Elhallgatott. Én sem folytatom.

Most, amikor az ATV-ben nézzük az istentiszteletüket, ezeknek az extrém jelenségeknek már nyoma sincs. Legalább is a nyilvánosságnak szánt élő adásban. Mi történt? Megváltoztak?! Ez az új „stílus”, a korábbi tévedések felismeréséből, bűnbánatból és az Ige igazabb megértéséből fakad?! Bár így lenne! A Hit Gyülekezet teológiájának az átértékeléséről azonban nem tudok. Így lehet, hogy egész egyszerűen arról van szó, hogy elérték a céljukat. Strukturálisan kiépítették egyházukat, s az extrémításokra már nincsen szükség. Ez a „szalonképesebb”, kultúráltabb istentiszteleti forma, ráadásul még vonzóbb is az emberek számára. A „kocsi gurul már magától is...”, ahogy ezt mondani szokták. Tapasztalatom, hogy a jelentősebb eredményeket elért vallási mozgalmak, csoportok ereje, nem a tanításukban rejlik, hanem a szervezetségükben és fegyelmezetségükben. Ez a megállapítás igaz a Jehova Tanúira és a mormonokra is. Ismerőseim közül van, aki azért lépett ki a Hit gyülekezetéből, mert nem tudta már elviselni a vezetők személye körül kialakult „kultusz”, az indokolatlan és kritikátlan „csodálatot”. Erről 1999-ben Bartus László újságlíró írt egy megrendítő könyvet. Ő közvetlen munkatársa volt a vezető lelkésznek. A „*Fesz van*” című könyvében – mintegy ígézetből ocsúdva – tárja fel ennek

a kialakult egészségtelen gyakorlatnak a részleteit. Ebben a kérdésben is változás történt a gyülekezetben? Ahogy az istentiszteleteiken figyelem az első sorokban ülőket, s látom, hogy milyen áhítatosan csüngnek az előadón, buzgón bólogatnak és időnként tapsolnak a legbanálisabb mondatoknak is..., úgy gondolom, olyan nagy változás ebben a kérdésben sem történhetett. Azután van, aki az – amerikai mintára – üzleti vállalkozásokba keveredett egyháznak az anyagi kérdésekben tanúsított gyakorlatába csömörlött bele. Nem tartja összeegyeztethetőnek az anyagiasságnak ezt a túlhangsúlyozottságát a Szentírás szellemével (Isten azt akarja, hogy gazdag légy!). Egyébként az illető soha nem állt anyagilag olyan jól mint azóta, amióta kilépett a közösségből.

Legutóbb az egyik ismerősöm pedig azért hagyta ott a Hit Gyülekezetét, mert az egyház egyoldalú politikai elkötelezettségét nem tudta már elviselni. Ezt a politikai irányvonalat, folyóiratuk (Új Exodus) első számában már meghatározták: „A politikai

alternatív mozgalmakhoz, pártokhoz való kapcsolódásunkkal (jelenleg főként az SZDSZ-el kialakult együttműködésünkkel) az a célunk, hogy ne elszenvedői, hanem alakítói legyünk a társadalomnak, hiszen keresztény hitünk gyakorlására is ezzel a nyitottsággal teremthetünk jobb körülményeket.” Ez a liberális küldetésstudat határozza meg az egyháznak a társadalmi kérdésekhez való viszonyát.

A karizmatikus mozgalom – így a hit gyülekezete is – kihívás a történelmi egyházak és személyes keresztény életünk számára is. Kihívás abban az értelemben, hogy komolyan vesszük-e a Szentlélek jelenlétét és a lelki ajándékokat (karizmákat), amelyekkel Isten meg akar áldani és újítani bennünket? A karizmák a hitnek nem járulékaik, hanem megnyilvánulásai! A Hit Gyülekezetének extrémításai pedig arra intenek, hogy a Szentlélek a jőzanság Lelke is (2Tim 1,7), aki azt munkálja, hogy mi magunk is örömben, de józanul éljük Krisztusban az életünket. (1Thessz 5,6-8)

Dr. Léránt István

A CSÍKSOMLYÓI PÜNKÖSDI BÚCSÚ

A Szentírás evangélikus módon gyakorolt hitünk zsinórmértéke. Így távolságtartással gondolunk a búcsújárás intézményének egyes elemeire. Mária személyére is másként tekintünk, mint római katolikus testvéreink. Püünkösd ünnepéhez és Mária személyéhez kötődik a Csíksomlyói Püünkösdí Búcsú. 1995-ben a nagymisén résztvevők számát 560-600 ezerre becsülték. Évente 400.000-500.000 zarándok gyűlik össze a búcsú napjára Erdélyből, Moldvából, a magyar nyelvterület államaiból. Így a Kárpát-medence magyarsága hitéletében, nemzeti összetartozásának erősítésében a mai napig meghatározó jelentőségű esemény a csíksomlyói püünkösdí búcsú. Az itteni búcsújárás középkori eredetű; a nagy fordulat a búcsújárások történetében 1567 püünkösdjén kezdődött. István gyergyóújfalvai pap körmenetben adott hálát a protestáns János Zsigmond fejedelem serege feletti 1567. évi győzelemért. A búcsút a középkor óta minden esztendőben megtartották, egyedül csak a ceauşescui időben tiltották meg a búcsún való részvételt.

Csíksomlyó minden esetben több volt, mint egy egyszerű búcsújáró hely. A székely nép Mária-kultusza régi, egyes vélemények szerint a pogány időkig nyúlik vissza. A csíksomlyói Szép Szűz Mária összekötötte, összeköti a székelységet a Kárpátokon túra kitelepült

csángó-magyarokkal, akiket a Vatikán hatalmi politikája elrománosított, akikkel napjainkban, sok esetben már csak a somlyói kegyhely jelent kapcsolatot. Az 1989-es fordulat újabb jelentéstartalmat adott e búcsúnak. Immáron a Kárpát-mendence katolikus magyarjainak egységét is szimbolizálja a csíksomlyói búcsú.

A csíksomlyói ferences kegytemplom és rendház

révén búcsú nyerhető el.

A búcsú kapcsolódhatott a templomok védőszentjének évente megtartott emlék-ünnepéhez is. A kultushelyek, zarándokhelyek jelentős része a középkortól kezdődően, de különösen a 17-18. században, a barokk vallásosság korában a Mária-tisztelet jegyében alakult ki. A búcsújáráshoz számos népszokás, illetve a szertartások után vásárok és szórakozási alkalmak kapcsolódtak.

A székelyek legnagyobb ünnepe a csíksomlyói pünkösdi búcsú. Óriási tömegben jönnek ide a székely, csángó és magyar zarándokok, Máriát dicsérik, Szent Fia közbenjárását kérik. A kegytemplom föltára díszeként áll a Csíksomlyói Segítő Mária nagy faszobra nagy magasságban Szent István és Szent László király szobra között. A székely nép Mária-kultusza valószínűleg a régibb időkig megy vissza, a „napba öltözött asszony” már a kereszténység felvétele óta a nép fő pártfogója és imáinak tárgya lehetett. A kegytemplom helyén a hagyomány szerint az itt letelepült bencések építettek először román stílusú templomot. Arról nincs adat, hogy ők mikor távoztak, és mikor kerültek ide a ferencesek, akik ma is Csíksomlyón vannak. Mária és a két király

János Zsigmond, az első erdélyi fejedelem

szobra eredetileg a ferencesek 1442-ben épült gótikus templomába készült. 1444-ben IV. Jenő pápa körlevelében buzdítja a híveket, hogy a ferencesek segítségére legyenek a templomépitésben. Az elvégzett munkáért cserébe búcsút engedélyezett. A levélben a pápa is megemlíti, hogy a hívek nagy sokasága szokott összejönni ájtatosságnak okából és gyakorta nem szűnik meg Máriát tisztelni.

A búcsújárás 1567-ben vett új fordulatot, amikor János Zsigmond erdélyi fejedelem fegyverrel jött, hogy a csíki, gyergyói és kászoni székelyeket az új hitre térítse. A nép azonban István gyergyóalfalui plébános vezetésével, fegyverrel üzte el a protestáns sereget.

A csata alatt az asszonyok és gyermekek a templomban imádkoztak és a győztes sereg lobogóit nyírfafaágakkal ékesítve vonult le a Hargitáról. A templomban maradtak pedig eléjük mentek és együtt adtak hálát Istennek a győzelemért.

Amikor Mihály vajda zsoldosai Erdélyt dúlták, népet gyilkolták, a tatárok 1601-ben a templomot is elpusztították, de a szobrokat sem elégetni, sem elvinni nem bírták. Ezt az időt szemléletesen írja le Dávid Antal: Erdély nagy romlása c. trilógiájában. A szobrokat az 1661. évi török-tatár dúlás sem pusztította el. Ezután 1664-ben épült újjá a templom. A mai nagy barokk templom 1838-ban épült fel az omladozó régi helyén.

Csíksomlyói zarándokok

Hasonló a ferencesek többi, andocsi, máriagyüdi, máriaradnai stb. búcsújáró templomához, de talán a csíksomlyói a legnagyobb. Csíksomlyó virágkorát az 1661. évi dúlás utáni újjáépítések kezdte élni, amikor a székelyek egyik kultúrközpontjává fejlődött. Akkor elemi iskolát, tanítóképzőt, gimnáziumot, papnevelvét, posztógyárat alapítottak itt a ferencesek. Gábor Áron is ebben a gimnáziumban tanult. 1676-ban kezdett itt működni Kájoni János híres nyomdája.

A fentiek emlékére gyűlik össze minden év pünkösd szombatján

a székelység, és a Kissomlyó hegyén nyírfafaágakkal ékesített zászlókkal körmenetet tart. Az egykori eseményre emlékezve az is hagyomány, hogy a gyergyóalfalusi keresztalja megy a menet elején. A menet legértékesebb tárgya a főoltár bal oldalán látható labarum, mely az ókorban, Nagy Konstantin császár idején a győzelem jelképe volt. A pünkösdszombati körmenetben ezt a menet központjában viszik a körmenetet vezető püspök előtt. A 30 kg súlyú jelképet a hagyomány szerint a katolikus gimnázium legjobb végzős diákjának tiszte vinni. A menetet szokásosan a csángók zárják.

JÖJJ JÉZUS NÉPE!

Marschalkó Gyula lelkész évek óta szolgál nyugdíjasként gyülekezetünkben. Az Evangélikus Énekeskönyvben két énekünk szövegének szerzőjeként szerepel Marschalkó Gyula neve. A 272. énekünk szövege a következő:

Jöjj, Jézus népe! Menjünk mind elébe! Egy szívvel, szájjal
áldjuk Megváltónkat! Ha egy a szívünk, szánk is együtt szólhat.
Jöjj, Jézus népe!

Ő mindnyájunkért ontott ártatlan vért: Egybeköt minket Jézusunk keresztre.
Dicséretét hát ajkunk együtt zengje! Jöjj, Jézus népe!

Ha ketten, hárman igében, imában itt vagyunk együtt Jézusunk nevében,
Ő velünk van, hogy Lelke bennünk éljen. Jöjj, Jézus népe!

Mind hulljunk térdre Jézus nagy nevére! Minden nyelv vallja:
Úr ő mennyen-földön, Az Atya Isten benne dicsőüljön! Jöjj, Jézus népe!

ÉRETED IS TÖRETETT...!

Miközben ettek, vette Jézus a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem!” Azután vette a poharat és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsálatára...”

Mt 26, 26-28

Jézus féloldalt, könyökére támaszkodva ült az alacsony asztal mellett. Fáradt volt. Egyéb-ként sem, de az utóbbi napokban különösen keveset aludt. Az egyre gyorsabbnak tűnő – testet, lelket nem kímélő – időben most tudott először igazán megpihenni. Beszélgetés, halk zsongása hallatszott a szobában.

A többiek – a tanítványok – beszélgettek egymással, ketten, hárman összehajolva. Az evés békeséget, nyugalmat varázsolt az arcokra, láthatóan oldódott a vacsora kezdetén tapasztalható nyugtalanság, értetlenség. Nyugtalanok voltak, mert nem értették: Páskavacsora bárány nélkül... nem így szokás, a Tóra nem így szól... de végül is a Mester annyira másképpen magyarázta a törvényeket... annyszor nem értették meg ők sem, hogy ezt is elfogadták... biztosan meg van rá a jó oka... ő tudja. Jézus nézte őket. Pétert, Tamást, Júdást... a többieket. „Hány helyről jöttek, milyen különböző életkezből hoztam

magammal őket" – gondolta – „halászhajóról, vámasztal mellől, országútról, otthoni házból...”

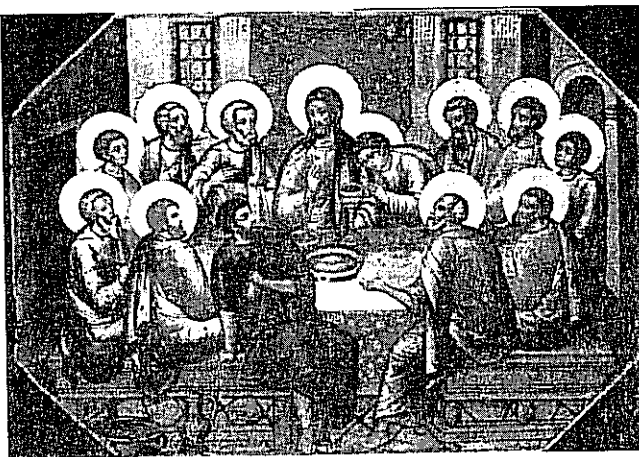
A gondolatfoszlány nyomán felvillantak az emlékek, élmények. Az együtt megélt napok, évek... aztán hirtelen, mintha fordult volna az idő. Látta a síró Pétert..., Júdást kötéllel a nyakán..., Jánost egy keresztfa alatt – a keresztfa alatt, amire ő volt felfeszítve és halottan..., a rémült többi egy szobában..., önönmagát, amint búcsúzik tőlük..., – a képek egymásra csúsztak, egyre gyorsabban jöttek: új és mégis ismerős arcok, emberek..., emberek százai, ezrei, milliói...!

Kereszteteket, melyeken a rájuk szegezettek az ő nevét suttozták. Harcosokat, akik egymásba szúrva fegyvereiket, az ő nevét kiáltották. Aranykupolákat kereszttel a csúcsukon, és ledőlít tornyokat összetört keresztjükkel. Látta az igazakat és a gonoszokat... a nevében élőket, és a nevével visszaélőket. ...A csendre figyelt fel: a többiek, megérezve, hogy messze jár, némán és várakozva nézték. Felemelte az asztalról a kenyeret, megáldotta,

megtörte odaadta a tanítványoknak, és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek adatik!”

Csendben nézte, ahogyan letörnek egy, egy falatot és nem értve, de megérezve szavainak jelentőségét, áhitattal majszolják.

Megvárta, míg mindenki evett a kenyérből, felemelte poharát, és körbe adta: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely tiérettetek – egy pillanatra megállt, majd folytatta – amely soka-

kért kiontatik bűnök bocsánatára.” (...)

Maradtak még tovább együtt... aztán Júdás elment, néhányan összevitattak azon, hogy ki a nagyobb, a vacsora után pedig kimentek a Gecsemáné-kertbe. Másnap pedig megtudták mit is jelentenek Jézus szavai: „... érettetek adatik, érettetek ontatik ki.”

Magyarországi Evangélikus Egyház.
Technikai szám: 0035
Gyülekezetünk bankszámla száma:
11717009-20004934

Egyházközségünk Melczer János Alapítványa.
Adószáma: 18010035-1-42
A Melczer János Alapítvány számlaszáma:
11717009-20025421

SZOLGÁLATAINK

2007. november 1. és 2008. március 31. között

Akiket Isten gyermekévé fogadott

Bakács Annamária, Csermányi Botond, Csuka Bernadett, Eszlényi Nóra Lili, Farkas Réka, Gecse Vanessza Katalin, Horváth Henrietta, Jancsó Gergely, Károlyi Renáta Sztella, Kelemen Dorka Emese, Kovács Alex Zoltán, Kovács Vendel Szilveszter, Léránt Dániel Áron, Magyar Henrietta, Maurer Viktor László, Mátó Nikolett, Nagy Attila, Németh Hunor, Rizmajer László, Schuszter Krisztina, Székely Bendegúz Zavadi, Tankó Brigitta, Turzán Máté, Winklár Éva Daniella

Akiket a Szentlélek megerősített – Rákoskeresztiúron konfirmáltak

Bakács Annamária, Mátó Nikolett, Novák Tímea

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Bajzát Gábor – Nagy Mónika

Akik Urukhoz tértek

Bartosik Jánosné Sánta Györgyi 55, Bán Ferencné Rácz Erzsébet 82, Bertók Tiborné Varga Magdolna 51, Blahó Pál 78, Bogár Sándor 57, Domak József 75, Farkas Jánosné Szalay Julianna 89, Filipzski István 59, Gillich László 80, Harányi Jánosné Altziebler Valéria 77, Horváth Gyuláné Baran Katalin 66, Karácsony János 81, Kurucz Jánosné Görög Etelka 86, Lovasi Endréné Mező Erzsébet 83, Mirák János 67, Mórócz György 76, Németh István 79, Ortvai Oszkárné Horváth Katalin 48, Pető Imréné Schleckmann Mária 76, Puhl Istvánné Gehner Katalin 74, Pupek József 68, Pupek Józsefné Majer Mária 88, Sári Lászlóné Csajka Mária 64, Schummer Antal 75, Szigeti Ferencné Gyurcsánszki Katalin 70, Szollár Lászlóné Roszinszki Zsuzsanna 83, Szrnka Máté 69, Tokár Gábor 49, Zgút Györgyné Malik Katalin 74

GYŰLEKEZETI TERJESZTÉSBEN ÉS HASZNÁLATRA

SZERKESZTI: LÉRÁNT ISTVÁN DR. FELÜGYELŐ

✉ ISTVAN.LERANT@LUTHERAN.HU

☒: BUDAPEST, BAKANCOS UTCA 2. H-1173.

☎: (06-1) 256-4224 – KÓSA LÁSZLÓ ✉ LASZLO.KOSA@LUTHERAN.HU

☎: (06-1) 253-5116 – ESZLÉNYI ÁKOS ✉ ESZLAKOS@FREEMAIL.HU

INTERNET VÁLTOZAT: [HTTP://RAKOSKERESZTUR.LUTHERAN.HU](http://RAKOSKERESZTUR.LUTHERAN.HU)

FELHÍVÁS ADAKOZÁSRA

Köszöntjük a Pütkösd Ünnepeére Készülő Gyülekezetet!

2008 Pütkösdjére készülve a Kereső Szó gyülekezeti értesítő XIII. évfolyamát tartja kezében az Olvasó. 1995-től rendszeresen kézhez vehették gyülekezeti tagjaink a pütkösdí lapszámszámban mellékelt felhívásunkat is. Az Áldozati Boríték intézményére hívtuk fel a figyelmet. A felhívásra minden esetben „kézzel fogható válasz” is érkezett: a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség hívei szeretik Egyházukat, szeretik gyülekezetüket, a gyülekezet elnöksége, Presbitériuma által megfogalmazott célokat minden esetben anyagilag támogatták.

Hosszú lenne az a lista, melyben felsorolnánk azokat a beruházásokat, elsősorban épület karbantartási munkákat, melynek fedezetétül az Áldozati Borítékokba helyezett adományok, az év végén fizetett „Villanypénz” szolgált.

A 2008. esztendő sok mindenben változást hoz és hozott gyülekezetünk életében. Sok évtizedes szolgálat után nyugdíjba vonult Kósa László paróchus lelkészünk. Megválasztottuk Nagyné Szeker Éva személyében az új paróchus lelkészt.

A megkezdett magvetésnek folytatódnia kell, Budapest, XVII. kerülete missziós terület is. Jézus Krisztus ma is, holnap is szolgálatra hív; minden elhívottat a maga képessége szerinti szolgálatra. Megtérésre, szolgálatra, és áldozatkészégre van közösségünknek szüksége.

Az Úr 2008. esztendejében lelkészváltásra kerül sor a gyülekezetben.

A lelkészlakás felújítása nem kevés költséggel jár. Kérjük, hogy adományaikkal segítsék a felújítási munkákat.

Kérjük, hogy adományait a mellékelt borítékban helyezték el, és hagyományainknak megfelelően a borítékot pedig hozzák magukkal a Pütkösd vasárnapi istentiszteletre.

Erős vár a mi Istenünk!

Dr. Léránt István
Gyülekezeti felügyelő

Kósa László
lelkész

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

Budapest-Rákoskeresztúr, Bakancsos utca 2. H-1173

Lelkész:

Kósa László +36-1-2564224

Eszlényi Ákos másodlelkész +36-1-2535116

Nagyné Szeker Éva megválasztott lelkész +36-20-8248021

E-mail:

laszlo.kosa@lutheran.hu

eszlakos@freemail.hu

eva.szeker@lutheran.hu

Honlap:

<http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

<http://kereszturifi@lutheran.hu>

Felügyelő:

Dr. Léránt István +36-20-8243464 istvan.lerant@lutheran.hu

Evangélikus Portál: <http://www.lutheran.hu>

Evangélikus Élet: <http://www.lutheran.hu/z/ujzagok/evelet/>

Déli Egyházkerület: <http://www.lutheran.hu/z/honlapok/del/>

Protestáns Honlap: <http://www.lutheran.hu/z/honlapok/protestans>

Evangélikus Énekeskönyv: <http://enekeskonyv.lutheran.hu/>

Luther Kiadó eBolt: <http://bolt.lutheran.hu/cms/index.php>

Luther Márton élete: <http://www.luther.hu/>

Biblia az interneten: <http://www.kereszteny.hu/biblia/>

Szélrózsa találkozó: <http://www.szelrozsatalalkozo.hu/>

